

Núm. de Protocol: AD-066-2/94

S E N T E N C I A N U M . 9 5 - 4 7

PARTS:

Apel.lant: P.S.

Representant: Sra. C.S.M.

Advocat: Sr. E.C.P.

Apel.lada: M.I.Govern

Representant i Advocada: Sra. R.C.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: Lluís Saura Lluvià

Magistrats: Bernard Plagnet
Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 19 de desembre de 1995.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número AD-066-2/94.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Lluís Saura Lluvià**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en la sentència núm. 95-53, de 31 de maig de 1995, va decidir de desestimar la demanda de responsabilitat de l'Administració i condemna al pagament d'una indemnització de 4.171.662 pessetes, formulada per la societat mercantil P.S. S.A. i va declarar que l'acte presumpte del Govern per aplicació del silenci administratiu, de denegació de la sol.licitud núm. 73509 presentada per la demandant en data 10 de juny de 1994, que a més demanava la nul.litat de ple dret de l'acte d'adjudicació del subministrament i muntatge del mobiliari a les noves dependències de la Justícia, era ajustat al dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

2.- Contra la sentència, la representació processal de la part agent va presentar recurs d'apel.lació argumentant la no necessitat de pronunciar-se sobre la validesa del procediment administratiu d'adjudicació per poder atorgar-li la indemnització demanada, per tal com s'havia crebantat el principi de lliure concurrència i, per tant, el d'igualtat constitucionalment garantit.

3.- Donat trasllat de l'escrit d'apel.lació a la representació del M.I. Govern, el va contestar mitjançant un escrit presentat l'11 de setembre de 1995, en el qual demanava la confirmació de la sentència de la Batllia.

4.- Un cop feta la designació del ponent es va assenyalar dia per a la vista oral, que tingué lloc el 27 de novembre de 1995, en la qual les parts van fer les manifestacions més adients a la defensa dels seus interessos i acte seguit van quedar les actuacions vistes per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia i en el 56 i següents de la llei processal d'aquesta jurisdicció.

Segon.- La qüestió que se'ns planteja en aquesta segona instància és la de si per a decidir si hi ha responsabilitat de l'Administració per trencament de la igualtat en l'adjudicació d'uns contractes de subministrament mitjançant concurs cal prèviament obtenir l'anul·lació de l'acte d'adjudicació que apareix com a suport de les actuacions pretesament irregulars (tesi de la sentència de la Batllia) o, pel contrari, no es pot subordinar la declaració de responsabilitat a la prèvia anul·lació, que es allò que defèn la part apel·lant.

Per a resoldre-la cal tenir en compte que la societat P.S. S.A. va participar, juntament amb altres sis empreses, en un concurs convocat pel Govern pel subministrament i muntatge del mobiliari a les noves dependències de la Justícia i en no resoldre's de conformitat a les seves expectatives va presentar un recurs administratiu contra l'acte d'adjudicació demanant-ne la nul·litat de ple dret i la indemnització de 4.171.662 pessetes pels danys i els perjudicis soferts, calculats sobre el benefici que hauria obtingut si l'adjudicació hagués estat feta en la forma que considerava que s'havia de fer.

Tanmateix, en la demanda jurisdiccional no s'exerceix la pretensió anul·ladora sinó només la d'indemnització, a l'empara de l'article 59.3 del Codi de l'Administració, i es fa així degut a la circumstància de que el mobiliari es va lliurar immediatament, produint-se, a criteri de la demandant, un fet consumat i no reversible que feia inútil la declaració de nul·litat.

Tercer.- Com bé diu la sentència objecte d'aquest recurs, "el suposat tractament discriminatori s'inscriu dins d'un procés de selecció d'una o varies empreses oferents que té per finalitat la conclusió d'un contracte administratiu, i no és possible realitzar un tractament autònom de l'eventual trencament del principi d'igualtat sense que aquest afecti el resultat de l'adjudicació", i així és efectivament ja que la seva eventual violació només afectaria a la validesa de l'acte final d'adjudicació (de les adjudicacions, en el nostre cas) amb la conseqüència obligada d'anul·lar-lo i de retrotraure les actuacions al moment en què es va realment produir la infracció, i l'al·legada dificultat d'executar una decisió d'anul·lació per tal com ja havia produït els seus efectes mai pot justificar el no haver de demanar la declaració d'anul·lació.

Quart.- La part apel.lant, en l'acte de la vista oral, va sostenir la tesi de que aquest Tribunal, en la sentència núm. 95-02 de 19 de gener de 1995 (S-P contra Govern) va declarar l'existència de responsabilitat de l'Administració per trencament del principi d'igualtat en el tractament donat a dos expropiats que es trobaven en condicions iguals, apreciant que no existia raó jurídica atencible que justificués el tracte desigual i generador de la discriminació, i tot això sense la necessitat d'anul.lar prèviament el procediment d'expropiació, i reclamava, per tot això, una resposta jurisdiccional anàloga en el cas present.

Però com que els dos supòsits no són iguals no han de rebre el mateix tractament jurídic. En el cas que cita la part apel.lant mai es va discutir la validesa del procediment d'expropiació ni la de les indemnitzacions que havien estat atorgades a cadascun dels expropiats i només calia veure si malgrat la validesa substancial del procediment un d'ells havia sofert un tracte discriminatori no justificat, i així es va apreciar en la sentència en declarar l'existència de responsabilitat administrativa.

Pel contrari, la discriminació d'un oferent respecte d'un altre o d'uns altres en un concurs és quelcom que només pot valorar-se com a causa que afecta la validesa de l'acte final d'adjudicació, com ja hem dit, ja que la posició d'igualtat de tots els oferents davant l'Administració impregna tot el procediment i la seva no observança mai pot deixar d'afectar a la validesa de la resolució final, per la qual cosa l'anàlisi d'aquesta qüestió no pot rebre el tractament autònom que demana la part apel.lant.

Cinquè.- Per tot el que s'ha exposat, es desestima el recurs d'apel.lació, sense fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses processals d'aquesta segona instància.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel.lació interposat per la representació processal de P.S. S.A. contra la sentència núm. 95-53, de 31 de maig de 1995, dictada per la

Batl·lia, que es confirma íntegrament. No fem imposició de costes en aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré